

Із заморозками на полях з’являється велика кількість мишей, причому в останні роки їх побільшало. Чим вони шкодять та як із ними необхідно боротися, розповідають фахівці відділу дезінфектології Черкаського обласного центру контролю та профілактики хвороб.

Сьогодні чисельність мишей досягла рекордних показників – вони буквально знищують сади та польові культури. На територіях аграрних господарств кількість мишей цьогоріч значно більша, ніж зазвичай. Причина зростання популяції – теплі зими, збільшення площі неораних земель, які є прихистком для польових мишей, а також збільшення кількості сміттєвих звалищ на територіях житлової забудови.

Періоди з вересня по жовтень та з березня по квітень можна назвати “мишачими сезонами”. Появу мишей стимулювало різке похолодання та заморозки, які першими відчувають ці гризуни. Кожної осені і кожної весни люди спостерігають нашестя мишей, а приблизно кожні чотири роки реєструються періоди максимальної їх чисельності.

Проте восени та взимку миші несуть не найбільшу загрозу. Гірше буде навесні, коли поле озимини з вечора може бути зеленим, а вже зранку – чорним через їх
ню
роботу. Восени на полях іще є залишки збіжжя після збирання, повні склади зерна, то му
миші шукають прихистку там
.
Р
аніше програми з контролю наявності мишей на полях фінансувалис

я
з бюджету. Сьогодні кожен власник
господарства
має вирішувати ці проблеми самостійно.

Миші та полівки, що мешкають на полях та пасовищах лісостепової зони, живуть у норах, розташованих на цілинних місцях, вкритих травою, на узбіччях доріг, поблизу посівів конюшини, кукурудзи, буряку тощо. Охоче оселяються у прикореневих пустотах, серед завалів каменів, що утворюються на краях полів після їх розчистки. У місцях, що заливаються талими водами, буду
ють
кулевидні гнізда на кущах та
у
траві.

Найбільшої шкоди миші завдають на полях, де був посіяний ячмінь із підсівом багаторічних трав. Після збирання ячменю залишається втрачене під час жнивування зерно, подекуди висівається насіння бур'янів, а це – пожива для мишоподібних гризунів. Земля на цих полях м'яка, рослини ще не закущилися. Тож, розмножуючись, гризуни риють нірки, мостять гнізда. Тому
постає
питання захисту цих площ від мишей. Звісно, падалиця є й на інших полях, де вирощували зернові. Є там і миші. Але певною мірою їхню чисельність обмежує оброб
ка
ґрунту під наступний
у
рожай. А от серед багаторічних трав їм живеться досить комфортно
.

Підрахувати збитки, що спричиняють ці гризуни, дуже важко. Але якщо, наприклад, кожен із щурів, що оселилися у клуні чи житлових будівлях, щодня з'їдає близько 50 г їжі і набагато більше її псує – шкода очевидна. Якщо чисельність гризунів перевищує 0,5 особи на 1000 квадратних метрів, то ді це – загроза, що починає набувати епідеміологічного значення. Дрібні гризуни є носіями збудників
низки
інфекцій
них
та парази
тологічних захворювань

,
а с
езонні міграції гризунів із міста до лісу і назад
л
и
ше
сприяють поширенню
цих
хвороб.

Слід пам`ятати, що полівки та миші, на відміну від інших гризунів, взимку не впадають у сплячку, а ведуть активний спосіб життя. Миші використовують накопичений з осені корм, а полівки шукають їжу по утворених канавках та поїдають сходи трав, зелені частини кущів та кору біля основи стовбур ів. Чим вищий рівень агротехніки – тим менше бур'янів, тим бідніша кормова база шкідників. А після збирання врожаю створюються додаткові укриття для гризунів, наприклад, скир
т
и. Більш сприятливі умови – у посівах бобових культур, які, по-перше, не підлягають оранці щорічно, по-друге, дають повноцінні високоякісні корми.

Ефективні методи боротьби з мишами

